

stemmes for dette Forslag, saa maatte det efter Alt, hvad der foreligger i Sagen, nærmest være i den Hensigt, som der blev udtalt af den høitæredede Minister, paa en Maade at give ham en Opfordring til at tage Sagen under alvorlig Overveielse; men det forekommer mig, at dertil behøves dette Forslag slet ikke. Det er aldeles ikke for at sige Noget nogensomhelst Behagelighed, at jeg gjør denne Bemærkning, men det forekommer mig, at Folkethinget paa ingen Maade kunde finde sig tilskyndet til at vedtage et Forslag for at lægge den høitagtede Kultusminister paa Sinde, alvorlig at overveie en Ting, om hvilken han iforveien har erklæret, at den alligevel vil blive Gjenstand for hans alvorlige Overveielse. Men naar det saaledes maa siges at være uden praktisk Betydning, saa forekommer det mig ikke at være rigtigt at vedtage et saadant Forslag i Finantsloven. Man skal i Finantsloven vedtage Pengebevillinger til Diemed, der staae klart for Thinget, men man skal ikke i Finantsloven indirekte give Opfordring til at tage en eller anden Ting under Overveielse paa den Maade, at man for det Tilfælde, at man maatte komme til et vist Resultat i den Henseende, da forud bevilger Midlerne hertil; denne Fremgangsmaade forekommer mig ikke at være rigtig. — Om Sagen selv, det juridiske Examensvæsen eller Examensvæsenet i Almindelighed, skal jeg ikke udtale mig videre. Kun skal jeg knytte mit Vidnesbyrd til hvad der blev fremført af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (Mourier = Petersen), at der i de Klager, som — man kan gjerne bruge det Udtryk, der blev anført af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) — det i den senere Tid næsten staaer paa Dagsordenen at fremkomme med mod Examensvæsenet i Almindelighed og det juridiske i Særdeleshed, er overmaade meget Overdrevent. Det er en temmelig lang Mærrelse, siden jeg forlod Universitetet — jeg vil just ikke bruge det Udtryk, der før blev anført, at jeg fuldenbte mine Studier — men efter at jeg forlod Universitetet, har jeg paa forskjellige Maader staaet i Forbindelse med de Studerende ved Universitetet, og om jeg end ikke just i de aller sidste Aar har staaet i umiddelbar Forbindelse med

de Studerende, saa troer jeg dog, jeg kjennder saa Meget til det Hele, at jeg tør udtale, at disse Klager virkelig ere meget overdrevene. Det er unægteligt, at Studernes Omfang har taget meget til, at det, der læres og fordres, har en ikke ringe større Udstrækning, end det havde for 10 à 20 Aar siden; men Massen er derfor ingenlunde saa stor, at det virkelig skulde ansees for nødvendigt for en jævn opvakt og jævn flittig Student at bruge 7 Aar for at tilendebringe sine Examensstudier — jeg taler her om den juridiske Examen. Dette forhold sig efter min Overbeviisning ingenlunde saaledes, men jeg kan ikke nægte, jeg har en levende Følelse af, at der er Noget i, hvad der for Spøg blev yttret af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, at Nutiden er ikke saa flittig, som Fortiden var, og jeg er ved denne Leilighed kommen til at tænke paa en Ytring, vi i en tidligere Session hørte af den høitagtede Kirke- og Underviisningsminister, da han med Hensyn til de mange Klager over, hvorledes Børn i Skolerne bleve overløse, svarede, og jeg troer med Sandhed, at det er eiendommeligt for vor Tid, at der ikke er den Energi og Kraft til at arbejde, som der var i den tidligere Tid. Der er nutildags Saameget, der abstraherer saavel Børn som unge Menneker og drager dem bort fra deres Studier. Deri troer jeg for en stor Deel ligger Nøglen til den Gaade, at der behøves saa lang Tid til at tilendebringe Studiet nu i Sammenligning med, hvad der er brugt i forrige Tider. Naar der fremdeles af forskellige Talere, navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, er klaget over, at der ikke er saamegen Videnstabelighed nu, navnlig ikke blandt Juristerne, som tidligere, da skal jeg ikke gaae nærmere ind paa denne Sag; det kan maaskee være, at det forhold sig saaledes, men Grunden dertil synes mig i saa Fald ikke er saa vanskelig at udfinde. Det lader sig ikke nægte, at Nutiden i Sammenligning med den tidligere Periode fortrinshvis har en materiel og realistisk Tendents. Denne Tendents drager mangfoldige Kræfter bort fra det stille Studeringsliv, men fortrinshvis gjælder det vel netop om Juristerne, at de bruges ud af Studererværelset for paa en eller anden